

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionens søgsmål vedrører Den Helleniske Republiks manglende opfyldelse af Kommissionens afgørelse om ulovlig statsstøtte til selskabet Aluminium SA, der skal tilbagesøges af Public Power Corporation (PPC).

Kommissionen har gjort gældende, at Grækenland havde pligt til at sikre afgørelsens gennemførelse inden for fire måneder efter dens meddelelse. Afgørelsen blev meddelt den 14. juli 2011, og Kommissionen har ikke bevilget nogen fristforlængelse for gennemførelse af afgørelsen. Grækenlands frist for at efterkomme afgørelsen udløb følgelig formelt den 14. november 2011.

Kommissionen har anført, at ifølge Domstolens faste praksis er den eneste gyldige grund, som en medlemsstat kan fremføre under en traktatbrudssag anlagt af Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, en absolut umulighed for en korrekt gennemførelse af afgørelsen.

I det foreliggende tilfælde har de græske myndigheder imidlertid aldrig fremført det argument, at der foreligger en absolut umulighed med hensyn til gennemførelse. Myndighederne gav tværtimod straks udtryk for deres vilje til at gennemføre afgørelsen så hurtigt som muligt. Kommissionen bemærker dog, at de græske myndigheder på tidspunktet for nærværende sags anlæg endnu ikke har truffet nogen foranstaltninger til at gennemføre afgørelsen, heller ikke delvist.

Kommissionen har endvidere anført, at kravet om betaling af det støttebeløb, der blev udbetalt af PPC til Aluminium SA, ved dom afsagt af Monomeles Protodikeio Athinon blev udskudt. Ifølge Kommissionen tog den pågældende nationale ret ved at udskyde gennemførelsen af kravet om betaling ikke hensyn til de betingelser for at udskyde gennemførelsen af en national foranstaltning, der vedtages i henhold til EU-retten, som er fastsat i Domstolens faste praksis.

Det er Kommissionens opfattelse, at Grækenland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre afgørelsen enten i overensstemmelse med den løsning, som har været drøftet mellem Kommissionens tjenestegrene og de kompetente græske myndigheder, eller på anden passende måde.

⁽¹⁾ EUT L 166, af 27.6.2012, s. 83-89.

Appel iværksat den 13. februar 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 12. december 2013 i sag T-117/12, ANKO mod Kommissionen

(Sag C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og B. Conte)

Den anden part i appelsagen: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen indgik med to forskellige konsortier, som appelindstævnte ANKO indgik i, tilskudsftaler med henblik på finansieringen af projekterne »OASIS« og »PERFORM« inden for rammen af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration.

I forbindelse med den omstridte aftale gør Kommissionen gældende, at Retten foretog en fejlagtig fortolkning af aftalens almindelige betingelser og navnlig af artikel II.5, stk. 3, litra d) (og accessorisk af artikel II.14, stk. 1, andet afsnit).

Den fejlagtige fortolkning af aftalens almindelige betingelser kan nærmere bestemt opdeles i følgende appelanbringender:

1. En fejlagtig fortolkning af alvorlig og systematisk art af ulovlighederne som en begrundelse for suspension.
2. Fejlagtig fortolkning af muligheden/risikoen for gentagelse af ulovlighederne.
3. En fejlagtig følgeslutning ud fra ad hoc tilpasningen.
4. En fejlagtig fortolkning af muligheden for at anvende gennemsnitsomkostninger og en fejlagtig anvendelse af denne mulighed på de fiktive omkostninger — forvanskning af bevismidler.
5. Forveksling af betingelserne for suspension (mistanke) og betingelserne for støtteberettigelse (vished).

Sag anlagt den 18. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-87/14)

(2014/C 102/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 5, 6, 17, stk. 2 og 17, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾ af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden for juniorlæger (ikke-specialiserede hospitalslæger), idet Irland ikke har gennemført de nævnte bestemmelser.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 3

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juniorlæger får den daglige minimumshvileperiode for hver 24-timersperiode.

Artikel 5

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juniorlæger får den uafbrudte minimumshvileperiode for hver syvdagesperiode.

Artikel 6

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at gennemsnitsarbejdstiden for hver syvdagesperiode ikke overstiger 48 timer.

Artikel 17, stk. 2

Irland har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juniorlæger får tilsvarende kompenserende hvileperioder, når de er nødsaget at arbejde uden at have mulighed for at få de i artikel 3 og 5 nævnte hvileperioder.